

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Vuitè període

Sèrie C - Número 779

Dijous, 18 de març de 2010

Comissió d'Investigació sobre l'Incendi Forestal d'Horta de Sant Joan

PRESIDÈNCIA DE L'I. SR. HIGINI CLOTAS I CIERCO

Sessió núm. 12

S U M A R I

Dictamen

de la Comissió d'Investigació sobre l'Incendi Forestal d'Horta de Sant Joan
(tram. 261-00001/08) p. 3

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 12

La sessió s'obre a les onze del matí i cinc minuts. Pre-sideix el vicepresident primer del Parlament, Sr. Clotas i Cierco. Assisteix la Mesa el lletrat Sr. Pau i Vall.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Corominas i Díaz, Sr. Pallarès i Povill, Sra. Ribera i Garijo i Sr. Turull i Negre, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Ferran i Serafini i Sr. Pérez Ibáñez, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sra. Cid i Pañella i Sra. Gomà i Pons, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sra. García i Rodríguez i Sr. Luna i Vivas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sr. Bosch i Mestres i Sr. Pi i Noya, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sra. De Rivera i Pla i Sr. Rivera Díaz, pel G. Mixt.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Dictamen de la Comissió d'Investigació sobre l'Incendi Forestal d'Horta de Sant Joan (tram. 261-00001/08). Aprovació del dictamen de la comissió.

El president

Comença la sessió.

Bon dia, senyores i senyors diputats. Sessió número 12 de la Comissió d'Investigació sobre l'Incendi Forestal d'Horta de Sant Joan.

Dictamen

de la Comissió d'Investigació sobre l'Incendi Forestal d'Horta de Sant Joan (tram. 261-00001/08)

L'únic punt de l'ordre del dia d'avui és l'aprovació del dictamen de la comissió. Serà, per tant, ja, la darrera sessió d'aquesta comissió, abans de debatre el seu dictamen i conclusions a la sessió del Ple del Parlament de la setmana que ve, del dia 24.

Faig avinent que hi ha una part d'antecedents que ha estat elaborada pels serveis de la cambra, que, si cap grup s'hi oposa, s'inclourà com a encapçalament del dictamen d'aquesta comissió. No hi ha oposició? (*Pausa.*) Tothom hi està d'acord.

Doncs, passem ja a la intervenció dels grups. A continuació, dono la paraula als portaveus dels grups parlamentaris per defensar les conclusions consensuades, les conclusions respectives de cada grup parlamentari, i també per posicionar-se sobre les conclusions dels altres grups. El temps d'intervenció per grup serà de deu minuts i seguim l'ordre de major a menor.

Per tant, s'obre el torn d'intervencions. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, arribem a la darrera sessió de la Comissió d'Investigació sobre l'Incendi d'Horta de Sant Joan. Els tres diputats del Grup Parlamentari de Convergència i

Unió arribem a aquesta darrera sessió amb la convicció d'haver fet els deures i d'haver complert amb la missió que, en nom del nostre grup, ens havien encomanat. No ens hem apartat, en cap moment, de l'objectiu i de la lògica que ens vam plantejar i que ens va portar a sol·licitar-la i a fer possible aquesta comissió: conèixer la veritat del com i per què va passar aquell tràgic succés i, d'aquesta manera, poder rectificar, i rectificar perquè no torni a passar.

I això ho hem fet en tot moment i seguint el mateix fil roig: preguntar, escoltar i documentar-nos; no ens hem despatat, en cap moment, d'aquest guió. No hem volgut caure ni en les provocacions, que han estat força, ni hem volgut fer excursions cap a debats o allunyats de l'objectiu de la comissió o a entrar en rèpliques a insinuacions o acusacions, en algun cas, de baixa estopa.

Era tanta la feina que consideràvem, i l'assumpte que ens ocupa tan seriós i tan sensible, que hem preferit passar per incisius i repetitius en algunes qüestions, que deixar-nos arrossegar cap a determinades actituds que no ajudaven gens a esclarir el que havia passat. I hem intentat, en tot moment, fer-ho amb el rigor i la serenitat amb què ens vam comprometre en aquesta mateixa comissió el primer dia de la seva constitució.

I és a partir d'aquesta feina feta i de la manera com l'hem plantejat que, un cop acabades les compareixences, i llegides i repassades totes elles i totes les preguntes i les respostes d'aquestes –nostres i de la resta de grups–, hem arribat a unes conclusions que són les que consten en el document que hem presentat avui a registre, dirigit al president de la comissió.

Un document de conclusions dividit en tres apartats: l'anàlisi i la constatació dels fets, les necessàries millores a proposar i les responsabilitats polítiques.

Pel que fa a la constatació i a l'anàlisi dels fets –ho dic molt a traç gruixut, és un document molt ampli–, s'han constatat tot un seguit de disfuncions que, a traç gruixut, resumiríem de la següent manera.

Hem pogut constatar, gràcies a aquesta comissió, el no-compliment de moltes determinacions del pla Info-cat en les seves diferents fases, com la d'alerta, especialment tot allò referit al Cecat i al centre de comandament avançat. Com a conseqüència d'això, va haver-hi una manca de visió global de l'incendi a partir de les hores més crítiques, quan hi ha un foc descontrolat, i, per tant, la impossibilitat de poder traslladar informació global precisa de l'increment del grau de risc als efectius actuants dins del perímetre de l'incendi.

També hem constatat la manca d'un canvi d'estratègia durant el nou incendi que assenyala l'informe de la Direcció d'Extinció d'Incendis; la manca de comandament al centre de comandament avançat durant més de set hores, durant les pitjors set hores; la manca d'un protocol, en cas de risc d'atrapaments, que fos complible; la manca de recursos materials suficients; la manca de recursos tecnològics suficients i adequats; la manca de comandament i personal en llocs estratègics; la manca de coordinació i complementarietat entre les diferents unitats i organismes del Govern relacionats amb la prevenció i extinció d'incendis; dèficits en l'àmbit de la

formació; manca i dèficit d'interlocució entre els representants dels bombers i la direcció política d'aquests; dèficits en les polítiques comunicatives i informatives, especialment amb les autoritats locals del territori.

Per tot això, podem concloure que no va ser únicament un accident i prou. Tan cert és això, com que els bombers, els GRAF, van actuar correctament amb la informació de què disposaven. Sí, ells van fer bé la feina per la informació de què disposaven; al no donar-se instruccions precises sota una visió global de l'incendi, van actuar sota una visió parcial del risc, amb tota la seva professionalitat.

Tanmateix, considerem que, a banda dels fets descrits i les disfuncions constatades, la comissió d'investigació ha permès també que s'obri un debat al voltant de la política d'extinció d'incendis a Catalunya i els límits en l'actuació i en els riscos associables i assumibles. Els cinc bombers morts i el bomber ferit greu ens obliguen a aquesta reflexió, a extreure'n conclusions i a actuar amb conseqüència.

A l'apartat de millores i recomanacions, voldríem ressaltar tant el volum acordat, seixanta-sis propostes, com la concreció d'aquestes, i que hem estat capaços d'acordar tots els grups parlamentaris.

Les millores. Millorar per rectificar, i rectificar perquè no torni a passar, havia de ser i serà la gran aportació d'aquesta comissió; havia de ser i serà la constatació de la necessitat i de la utilitat d'aquesta. La concreció d'aquestes mesures per a la millora ho deixa fora del dubte. Millores que van en l'àmbit de la prevenció dels incendis, millores que van en l'àmbit d'extinció, millores en l'àmbit tecnològic, millores en l'àmbit organitzatiu metodològic, millores, també, en l'àmbit formatiu; totes elles són igualment importants, tant per separat com també, sobretot, de manera conjunta, pel que representen i possibiliten. No els les llegiré per limitació de temps ni tampoc per deixar que una sigui més important que l'altra; estan, absolutament, a disposició de tots.

Nosaltres, sense menystenir el valor que acabo de dir i sense intenció de disminuir-les, mantenim vuit mesures, també, de millores, que entenem igualment necessàries, i ens emplacem, amb el mateix esperit amb què hem arribat a aquest acord de les seixanta-sis, a intentar arribar a un acord amb les nostres i les que queden pendents d'altres grups, d'aquí al plenari; crec que seria posar la cirereta a la gran contribució que pot fer aquesta comissió. Les mantenim, però, hi insisteixo, ni molt menys per menystenir, disminuir l'acord unànime de tots els grups amb tantes propostes, tan positives, tan concretes.

Per altra banda, tot això –totes aquestes propostes– ho comanda o ho ha de comandar algú a nivell polític. Forma part, el que hem discutit, de les polítiques públiques de prevenció i extinció d'incendis. I caldria també un apartat en l'àmbit de les responsabilitats polítiques, per rectificar i millorar el que en aquest àmbit s'apreciï com a necessari.

Aquest grup parlamentari entén que, en tota l'anàlisi anterior, de la constatació dels fets es desprenen un seguit de conclusions, com són les següents: si no s'ha-

gués produït un seguit molt important de disfuncions en molts ordres que s'han constatat, moltes d'elles com a conseqüència de dinàmiques errònies, enquistades i provocades per la direcció política, la situació i els efectes que es van produir el migdia i la tarda del 21 de juliol podrien haver estat previsibles i, per tant, podrien haver estat evitables.

Cap responsable polític del Departament d'Interior, amb anterioritat a la creació d'aquesta comissió, va assumir cap mena d'autocrítica ni va explicar cap de totes les disfuncions i descoordinacions i mancances que s'han pogut acreditar i que el nostre document recull i constata. El Departament d'Interior va ocultar totes aquestes disfuncions. Totes aquestes mancances han aparegut a la llum, gràcies als treballs de la comissió. Aquest no-reconeixement i ocultació d'aquestes disfuncions és la primera gran dificultat de cara a garantir la rectificació i la millora.

Per això entenem que, derivat del relat dels fets i per tal de millorar l'acció del nostre Cos de Bombers, per tal que se senti més protegit en les seves actuacions i que disposi d'una direcció política a l'alçada de la seva professionalitat i que sigui garantida la credibilitat d'aquesta rectificació i millores acordades, nosaltres entenem que el Parlament de Catalunya ha d'instar el president de la Generalitat a cessar el conseller d'Interior, l'honorable senyor Joan Saura; el secretari general d'Interior, el senyor Joan Boada, i la directora general de Prevenció i Extinció d'Incendis, senyora Olga Lanau.

Aquesta és la síntesi de les nostres conclusions, que hem fet en aquestes tres vessants.

Acabo, president, si em permet, amb quatre qüestions, diguem-ne, més personals d'aquests tres diputats que representem el Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Primer, un agraïment a tots els compareixents, sense excepció. Cap d'ells ha estat en va; agraïment. I si en alguna pregunta hem estat massa incisius, demano la seva comprensió. I si en alguna pregunta el to no ha estat el correcte, els demano les disculpes.

En segon lloc, agraïment també a tots els grups parlamentaris per la predisposició a poder acordar un document de millores, que, de ben segur, si s'apliquen i s'implanten, que per donar credibilitat no contemplem cap altre escenari, certament el risc que torni a passar serà molt baix i poques coses crec que ens podran satisfer tant a tots els membres que componem aquesta comissió.

En tercer lloc, un agraïment molt sincer al president de la comissió; ha ajudat molt que aquesta comissió hagi pogut complir amb els seus objectius i també ha ajudat molt que hi hagi pogut haver aquest acord tan ampli en les millores de cara al futur. Que aquesta comissió hagi estat útil també ha estat gràcies a la seva contribució, i per això li ho volem agrair molt sincerament.

I finalment, i molt sentits, un reconeixement i un record per a les famílies de les cinc víctimes i per al bomber que va resultar ferit greument i que està intentant recuperar-se. Ho dic en el final d'aquesta darrera comissió i ho diré en el darrer minut. El final sempre es reserva per a allò més solemne o més entranyable o més sentit.

Una de les obsessions d'aquest grup parlamentari i de qui els parla ha estat, en tot moment, que, conscients que això els podia portar a reviu records, i això vol dir dolor, l'autoexigència de serenor, de rigor, de no apartar-se de l'objectiu d'aquesta comissió que se'ns imposava era molt més alta.

Amb alguna de les famílies hem tingut l'oportunitat de parlar-hi directament o indirectament, i saben fins a quin punt aquesta era una obsessió: mantenir el to i mantenir l'actitud a l'alçada de les circumstàncies i del moment. No ha estat fàcil per a ningú. Si en algun moment, sense ser-ne conscient, no he estat –i ho assumeixo personalment– a l'alçada desitjada en el to o en les formes, a ells els demano perdó sense matisos ni excuses. Desitjo, però, que sàpiguen apreciar també, per contra del que alguns han volgut insinuar, que aquesta comissió ha estat un reconeixement permanent cap a la feina, cap a la bona feina d'aquestes sis persones, cap a la bona feina d'aquests sis herois.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor Turull. En nom del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula el senyor David Pérez.

El Sr. Pérez Ibáñez

Moltes gràcies, senyor president. Efectivament, nosaltres precisament volíem començar, una vegada més, reiterant el condol a les víctimes i als familiars i amics i als companys dels bombers desapareguts, i també mostrar la nostra solidaritat i el suport a en Josep Pallàs.

Mirin, des del PSC, des del primer moment nosaltres també vam tenir dubtes de la creació d'aquesta comissió; inclús, en algun moment, veient alguna de les compareixences que s'han produït, hem pensat que potser havia estat un error. Però des del moment que es va constituir, l'actitud del PSC ha estat de total col·laboració amb aquesta comissió, total transparència, demanar tota la informació que fes falta, totes les compareixences que fessin falta per esbrinar el que havia passat. I aquesta ha estat la nostra actitud. I, de fet, repassant els antecedents que tan clarament s'han preparat pels serveis del Parlament, veus que la informació de què hem disposat nosaltres ha estat molt important –més, impossible–; que jo crec que les compareixences que finalment vam consensuar entre els grups parlamentaris han estat les necessàries per esbrinar el que volíem esbrinar des d'aquesta comissió.

I, sobretot, el més important –el més important de tot– és que aquesta comissió també ha servit, una vegada fet aquest exercici, perquè tothom, tots els grups parlamentaris ens posem d'acord en pràcticament setanta punts –setanta punts– que milloraran la gestió, el treball, la feina, el dia a dia, la formació, la capacitat dels nostres representants també, dels servidors públics, de la gent que treballa al dia a dia perquè el seu país sigui millor, i treballa precisament en una situació molt complicada, que és la gestió de les emergències, que també ha que-

dat clarament destacat en aquesta comissió que és un treball molt difícil i molt complicat, i que, per molt que ho tinguis tot sempre previst, sempre et pot sortir una fatalitat que pot provocar la complicació en la gestió d'aquesta emergència.

Nosaltres, també, com deia el representant de Convergència, a banda de les setanta –pràcticament setanta– propostes conjuntes, n'hi han vuit que presentem en aquest cas com a PSC, al marge de la resta de partits polítics. Hem mirat les que han presentat els altres grups parlamentaris; segurament d'aquí al dia del Ple algunes d'aquestes qüestions encara potser es podrien fer de manera conjunta, però en aquest moment ja anunciem la nostra intenció de vot, que no votarem –i suposo que aquest serà també el sentit de vot de la resta de grups parlamentaris– les propostes que facin individualment la resta de grups polítics.

Acabo, senyor president. El Govern no va mentir –el Govern no va mentir–, perquè quan un conseller explica la informació que té en aquell moment i quan després es veu que aquella informació era errònia i ho diu, no menteix, fa un exercici de transparència i de reconeixement dels errors i d'autocrítica, que és plenament encomiable, i que quan un conseller defensa la gestió del seu departament, dels seus servidors, precisament el que fa és el que ha de fer. Però sí que és important que aquestes conclusions que hem signat serveixin per retornar la confiança al Cos de Bombers, al Cos d'Agents Rurals, i retornar la confiança també als serveis de meteorologia de Catalunya, i per fer aquest agraïment públic a tots els cossos –tots els cossos– que van participar en aquella extinció d'aquell incendi –tots els cossos que van participar en aquella extinció.

I també, com deia el representant de Convergència, un agraïment últim també i personal al to de la comissió. Jo crec que el to que s'ha utilitzat en aquesta comissió, aquest esforç de gestionar una comissió que era molt complicada, als portaveus d'aquesta comissió jo crec que s'ha d'agrair en línies generals, malgrat que en algun moment sempre..., era una comissió molt complicada i sempre..., però agraeixo el to general i l'esperit constructiu de tothom, i l'exemple més clar en són aquestes setanta mesures.

Ho he fet també a nivell personal, però també li volia agrair la seva tasca, senyor president. Jo crec que ha estat un encert que tots els grups parlamentaris per unanimitat l'escollíssim a vostè per gestionar aquesta comissió; era una comissió difícil i complicada, però vostè ha estat a l'alçada d'aquesta.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Pérez. En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la senyora Patrícia Gomà.

La Sra. Gomà i Pons

Gràcies, president. Diputats, diputades, doncs, pràcticament al final ja d'aquest tràmit, al final de la comissió d'investigació, nosaltres en volem treure, en volem des-

tacar un resultat positiu, allò que en diríem..., del pitjor ens quedem amb el millor.

En aquest sentit, valorem molt positivament l'ampli acord que hem assolit. Nosaltres no entrarem en baralles partidistes i el que volem fer és destacar l'ampli paquet de mesures acordades; una proposta que conté seixanta-sis millores en el camp de la prevenció i en el camp de l'extinció és una proposta molt destacable. Són propostes rellevants, que tindrem ocasió d'explicar més endavant, més detalladament, ara no hi entraré perquè segurament no tindria temps per fer-ho respecte de totes i me'n podria deixar alguna; però, en conclusió, és el punt més important que volem destacar d'aquesta comissió.

També volem constatar que en aquesta comissió s'ha pogut, doncs, veure, comprovar la professionalitat i l'entrega dels diferents cossos que treballen en els incendis forestals. Des d'Esquerra Republicana, novament el nostre reconeixement al Cos de Bombers, al Cos d'Agents Rurals, i també als veïns i veïnes dels municipis que resulten afectats per un incendi forestal; també als veïns i veïnes de Prat de Comte i d'Horta de Sant Joan, per la seva col·laboració en els dies de l'incendi, però també per la seva col·laboració en aquesta comissió d'investigació.

Com a document que presenten, de conclusions, els tres partits que donem suport al Govern, jo els voldria destacar també una de les conclusions a què nosaltres hem arribat, fruit d'aquesta comissió d'investigació, i és una conclusió que deriva de moltes de les intervencions que hem tingut aquí, en el si de la comissió, i bàsicament era una reflexió, doncs, que ens feia el membre del GRAF Marc Castellnou. Nosaltres creiem que hi ha un debat molt profund, que abasta més enllà del si d'aquesta comissió i que s'hauria d'abordar en el futur; un debat de fons sobre les bases, el model de la seguretat al nostre país. I creiem, doncs, que hauríem d'assolir, totes les forces polítiques i també els agents implicats, un acord, un pacte sobre la seguretat, i incidir especialment en tot allò que fa referència també a la protecció i extinció d'incendis. I creiem que és una mesura, doncs, que en el Ple l'exposarem amb més detall, però que hi hauríem de reflexionar, perquè tots estaria bé que consensuéssim o donéssim suport a fixar-nos, en el futur, parlar més profundament d'aquest àmbit de la seguretat a nivell nacional.

Per últim, un record molt especial, un record molt sentit, de debò, per a en Jaume, per a en David, per a en Jordi, per a en Pau i per a en Ramon, també per a les seves famílies i per als seus amics; un recolzament també molt sentit per al Pepe, n'esperem la seva millora.

I, de debò, en cap moment hem volgut ferir la sensibilitat de ningú, aquesta era una comissió molt complexa i hem intentat, doncs, ser curosos amb els sentiments. El que els volem dir és que formen part del record de molts de nosaltres també, són una mica nostres, si m'ho permeten.

I, per acabar, també agrair als companys de la comissió i al president de la comissió la feina que hem fet entre tots; una feina amb un clima serè, rigorós i que

crec que ens ajuda a avançar com a país en l'àmbit de la seguretat.

Moltes gràcies a tots; president, gràcies.

El president

Gràcies, senyora Gomà. En nom del Grup Popular, té la paraula el senyor Rafel Luna.

El Sr. Luna i Vivas

Moltes gràcies, senyor president. Com no podia ser d'una altra manera, nosaltres també volem, al finalitzar aquesta comissió, tindre el més profund record per a les víctimes de l'incendi d'Horta de Sant Joan. I també demanar que la millora de l'accidentat més greu, doncs, sigui ràpida i que molt aviat pugui inclús poder fer les seues feines, que estic segur que ell n'estaria content, professional com és dels bombers.

També la solidaritat amb totes les famílies. Ho han viscut directament o indirectament, però també és ben cert que els sentiments brotaven quan la comissió avançava, i alguna familiar, alguna vídua ens feia arribar algun missatge, que això queda al secret de sumari de cadascú de nosaltres, per respectar el que s'havia acordat en aquesta comissió, que era no arribar a fregar el que són realment els sentiments de les víctimes.

Volem agrair la compareixença de totes i cadascuna de les persones que han comparegut: bombers, agents rurals, directors generals, tots. Sense ells, la veritat, hauria sigut impossible –i dic «impossible»– poder conèixer moltes coses que no coneixíem. Gràcies a ells hem pogut veure la claredat total del bosc, alguns arbres no ens permetien poder-la veure tota i sencera. I hem pogut comprovar la mancança d'una previsió, la mancança de materials, la mancança de coordinació, alguna improvisació. I gràcies a ells –i gràcies a ells– hem sigut tots capaços de poder recollir aquestes setanta mesures, que no és una invenció de cadascú de nosaltres, sinó que és l'aportació que cadascú d'ells ha fet aquí.

Des del nostre grup parlamentari volem agrair-los moltíssim –moltíssim– la seua compareixença i moments que han hagut de recordar companys seus molt directament. Des del nostre grup, entenem i comprenem algunes actituds que s'han tingut, i també demanem disculpes si en algun moment amb les nostres preguntes els hem pogut incomodar o els hem pogut inclús molestar.

Gràcies també a tots i cadascun dels companys d'aquesta comissió, s'ha fet un bon treball. La veritat també que van les disculpes si, en algun moment, a algun company d'aquesta comissió, els sentiments o l'acalorament nos han portat a situacions possiblement que no són les més pròpies del que és la tranquil·litat. Però hem estat tots a les altures d'entendre'ns, de comprendre'ns i, sobretot, des de diferents punts de vista poder arribar a aquest gran acord, a aquest 70 per cent de mesures que s'han presentat, que jo m'hi trobo molt confortable, perquè és el 90 per cent de les iniciatives que el nostre grup parlamentari tenia previstes.

Vull donar les gràcies també al president d'aquesta comissió. El dia que vam decidir, el nostre grup, donar el

suport al senyor Higini Clotas, la veritat és que no ens vam equivocar, ha estat a l'altura d'on s'havia d'estar. Jo vull agrair-li molt profundament totes les gestions que va fer perquè poguessin estar aquí el BRIF, perquè si el BRIF no hi hagués estat, aquesta comissió hauria quedat una mica coixa. I també vull agrair tot el suport que ha donat al meu grup per a l'entesa, que suposo que ho ha fet de manera individual a cada grup, però que ha fet possible realment que poguéssim arribar al resultat que hem tingut. Vull manifestar, per part del meu grup, que hem tingut la satisfacció i l'orgull d'un president que ha estat a la mida en què havia d'estar al presidir una comissió d'investigació com aquesta.

Nosaltres, a les nostres conclusions, la veritat, a part de les setanta propostes que s'han presentat i el 90 per cent que s'han inclòs de les nostres, és veritat que en queden algunes vives.

Se'ns va dir que nosaltres ja portàvem des del primer dia la sentència feta. Doncs, no, la veritat és que no –la veritat és que no. Hi ha alguna persona que, pel seu comportament, per la seua generositat, per la seua humilitat, pel seu reconeixement, com és el senyor Baltasar..., nosaltres no demanarem la seua dimissió. Sí que ho farem –sí que ho farem– amb el conseller Saura, perquè vindre aquí, amb tot el que ha passat i sabent que allò no va ser impecable, i vindre amb una actitud d'arrogància, acompanyat del secretari general senyor Boada, nosaltres no podem fer una altra cosa que demanar la dimissió del senyor Saura i els cessaments del senyor Boada i la senyora Lanau. I si no ho fem, si no se fa, demanarem responsabilitats, per descomptat, al president de la Generalitat de Catalunya, perquè sigui ell el que els cessi. Sabem que és difícil, perquè no és el cessament d'un conseller, és el cessament d'un pilar que dona suport a un govern del tripartit.

Nosaltres també volem reconèixer i respectar la tasca que han dut a terme tots i cadascun dels mitjans de comunicació, gràcies a ells hem pogut conèixer moltes coses; no hem disposat de sumari d'un informe dels bombers que va vindre el mateix dia que començava la informació, i ells nos van aportar algunes qüestions amb què poder treballar. I jo penso que en aquesta comissió hem de fer també alguna meditació, que tot no és igual i que realment no se pot recriminar la tasca d'uns professionals que s'han pogut o no s'han pogut equivocar, però que almenys pel nostre grup parlamentari han aportat una important tasca.

Queden simplement set o vuit esmenes vives, o propostes vives, i dic que ho estan –i estan obertes, eh?, també– per poder arribar, si pot ser, a un consens per part de tots.

Moltes gràcies. Aquesta comissió ha servit per a alguna cosa. I jo penso que el Reglament que en aquest Parlament se va fer un dia, que era obrir el Parlament als ciutadans amb ILP, amb comissions que es puguin fer d'investigació més fàcils, penso que és un apropament més a la realitat del nostre país, de Catalunya, i, en aquest cas, de conèixer amb profunditat una professió tan noble com és la professió dels bombers, dels agents rurals, dels mossos d'esquadra i de tots i tots. I també vull felicitar i donar les gràcies a tota aquella gent

d'Horta de Sant Joan, de la Terra Alta, als seus alcaldes, als seus regidors i a tots els veïns que, a la seva manera –a la seva manera–, com a gent de poble que són, però nobles que són, van estar també contribuint i facilitant tota la tasca.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Luna. En nom del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula el senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. En aquesta darrera intervenció en què arriba l'hora de les conclusions, el meu grup vol posar en primer lloc quatre elements, quatre trets fonamentals que creiem que són de gran importància.

En primer lloc, la validesa de l'informe tècnic elaborat. És a dir, cap compareixent ha posat en dubte l'anàlisi tècnica, és a dir, la utilitat de l'informe per descriure i analitzar els fets. I això vol dir, per tant, que hem d'acceptar els elements d'imprevisibilitat i de rapidíssima evolució als quals la línia de comandament dóna resposta, en els termes amb què s'expressen en aquest informe. I si fem constar això com a element fonamental és perquè en determinats casos no és que es contraposés l'informe a altres informacions, és que senzillament aquest informe s'ignorava. Per tant, el primer element és la validesa de l'informe tècnic elaborat.

El segon element és l'absència de causalitat entre les decisions polítiques preses en els àmbits de prevenció i extinció i els tràgics fets que van succeir. I això vol dir que ni per acció ni per omissió ni per negligència es troben decisions que acabin desencadenant els fets que es van produir. Això vol dir la inexistència de responsabilitat política. I en una comissió en la qual s'ha repetit fins a la sacietat que la seva funció era això, aquest no pot ser de cap manera un element menor.

Hi insisteixo, el Govern no va mentir; un conseller té l'obligació, si disposa d'una informació subministrada pels tècnics, de posar-la a disposició de la societat; altra cosa seria fer una cosa que no correspon a la responsabilitat d'aquest conseller. Si posteriorment aquesta informació es veu desmentida per fets posteriors i el conseller així ho presenta i així ho justifica, com va fer a la compareixença del 18 de gener, abans de la creació d'aquesta comissió, aquí no es pot parlar de cap acció de la qual es derivi responsabilitat. I és obvi que hi ha qui manté l'exigència d'aquesta responsabilitat política. No ens sorprèn; considerem que respon a una lògica a la qual nosaltres ens pensàvem des del primer dia que hi acabaríem anant.

El tercer element seria la seguretat i la gestió de les emergències com a espai per a l'acord entre les forces polítiques. I aquí haig de recordar que el conseller Saura, fa dos anys, va fer un oferiment explícit a les forces polítiques d'aquest país per tal d'avançar. Celebrem que l'actitud de tots els grups en aquest moment, a l'hora d'elaborar les conclusions, vagi en aquesta línia i es-

perem que aquest sigui el capteniment de tots plegats en el futur.

I el quart element, que segur que tots compartim, de conclusió en aquesta comissió és reafirmar la vàlua dels cossos, dels servidors públics que estan donant servei a la gent de Catalunya, i molt especialment el Cos de Bombers. Han demostrat una gran professionalitat, eh?, amb una gent que els toca treballar moltes vegades en uns entorns de gran risc.

Cap d'aquestes quatre conclusions que els he dit fins ara es contraposa a la conveniència, a la necessitat d'introduir millores. Nosaltres no farem, com es va fer en el passat, quan, després d'incendis importants, alguns portaveus –el 13 de juliol de 1994, Diputació Permanent– deien: «La nostra posició és una posició que clarament fa un balanç positiu de la política feta fins ara i ho dic amb tota rotunditat.» Doncs, no, de cap de les maneres. Del que ha passat se n'han de treure conclusions i estem molt satisfets d'haver-hi arribat. De fet, hi han arribat els professionals amb una reflexió interna que ha donat els seus resultats, amb unes millores que van ser proposades pels responsables polítics en les seves compareixences, d'altres que les hem elaborat aquí, en aquesta comissió i que avui les adoptarem de manera unànime, aquestes seixanta mesures, seixantena llarga, en les quals tots ens hem posat d'acord i ens en congratulem. I també haurà de fer una reflexió, la nostra societat, de, en aquests termes, què està disposada a exigir, què està disposada a donar i en quins termes ho vol fer.

Sobre la comissió. Jo penso que és inevitable, avui, fer una reflexió sobre quin ha estat el paper d'aquesta comissió. Jo quan preparava aquestes notes pensava com hi haviem arribat, a aquesta comissió. I va haver-hi un element de l'actitud de determinats responsables que van posar en dubte de manera insuficientment sustentada el desenvolupament dels treballs d'extinció. Aquest extrem..., jo he llegit diferents declaracions en aquesta mateixa comissió i me n'han quedat per llegir, i en el llibre de sessions queden recollides declaracions de membres d'aquest Parlament que avui no se sostenen. S'hi ha arribat també quan no s'ha estat capaç no de contraposar la informació disponible, sinó d'obviar una part de la informació disponible. En alguns moments semblava que l'informe no existia, en alguns moments semblava que la informació del departament no existia, quan hi ha un seguit d'informació que posteriorment ha anat veient-se que descrivia quina havia estat la situació. Jo m'he trobat, en algun cas, explicant per passadissos coses que..., em deien: «Oh, és que això ho hauríeu d'haver explicat públicament.» I jo responia: «Això està a l'informe a la pàgina tal, o això està a la nota de premsa que va treure el departament tal dia.» Segur que tot és millorable i segur que la política comunicativa també ho és.

Tot això, en un moment determinat, va generar un clima que va posar determinats responsables tècnics al punt de mira –al punt de mira. Quan després compareixen aquests responsables aquí i ho expliquen es veu la solidesa de la seva actuació i la complexitat dels fets que estem analitzant.

En tot cas, a mesura que les peces han anat encaixant, les feines de la comissió han anat evolucionant i al final

semblava que l'única cosa que justificava la comissió era el llamp –el 18 de gener ja estava admès– i l'ús de la paraula «impecable» per part d'un conseller que defensava els cossos que estaven sota la seva responsabilitat.

Celebrem, ja ho he dit, haver arribat a la definició de les millores. Resulta molt significatiu que avui l'oposició hagi acceptat totes les propostes de millora que van proposar els consellers Saura i Baltasar a les seves compareixences del dia 18 de gener, fruit del treball intern tant d'aquests departaments com dels cossos que intervenen en la prevenció i extinció dels incendis.

També volem deixar clar que, a criteri del nostre grup, a aquesta definició d'aquestes millores s'hi hauria pogut arribar igual per altres mecanismes: la compareixença de tècnics i comandaments a la Comissió ordinària de Justícia o mitjançant un ple monogràfic. I això hauria tingut un avantatge: potser hauríem posat menys..., o no hauríem posat el Cos de Bombers al punt de mira –i els recordo què ens va dir un dels compareixents sobre la victimització secundària– i potser, tant de bo, hauríem minimitzat el dany a les famílies i als amics dels afectats. Segur que qui va preferir fer aquesta comissió tenia les seves raons; les respectem, però no les compartim en absolut.

No puc acabar sense un agraïment, en primer lloc a tots i cadascun dels compareixents, als veïns d'Horta de Sant Joan, a tots i cadascun dels grups parlamentaris que hem configurat aquesta comissió i, per descomptat, senyor president, a l'excel·lent feina que ha fet vostè en aquesta responsabilitat que ha desenvolupat.

I acabo, i no es pot imaginar com m'agradaria ara trobar el to més adequat, expressant que sabem que el dolor més viu sempre és per als més propers a les víctimes; en aquest cas, en tot cas, jo estic segur que tots els membres d'aquesta comissió sentim viu el dolor per la pèrdua que va representar l'incendi, la tràgica pèrdua que va representar l'incendi d'Horta de Sant Joan.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Pi. En nom del Grup Mixt, té la paraula el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. En nom de Ciutadans, lògicament també les primeres paraules, com ja hem reiterat, però avui també és important dir-ho solemnement, són per a les víctimes d'aquella tragèdia, per als cinc bombers que van morir, per al bomber ferit, que encara es recupera, i per a les seves famílies, que són les persones que, quan passi aquesta comissió, quan aprofitem les millores, quan es posin en marxa si tot va bé, quan hi hagi un debat, al dia següent que tot això s'acabi tindran..., i seguiran trobant a faltar les seves persones estimades. Per tant, una consideració per a totes aquestes persones en primer lloc.

Jo vaig primer als punts positius. Crec que, tret d'un grup parlamentari dels sis que estem en aquesta cambra i tret del conseller Saura, que l'he escoltat aquest dematí

dir que no ha servit per a res la comissió d'investigació, crec que la immensa majoria d'aquesta cambra, i penso també, com hem vist reflectit en alguns baròmetres, doncs, que la ciutadania pensa que sí que era bo saber què va passar a Horta..., però sobretot saber com es poden millorar moltes circumstàncies del que va passar a Horta de Sant Joan. Però, bé, si segueix... A mi, jo el que lamento..., realment, m'hauria agradat d'una altra manera, però com que ho he sentit just abans d'entrar en aquesta comissió, ho he de lamentar, que el conseller Saura digui que no ha servit per a res aquesta comissió i que ens digui –i després hi entrarem– que totes les propostes que aprovem avui, aquestes seixanta-sis, ja les havia dit ell abans.

Doncs, no, senyor Saura, no s'ha llegit vostè les propostes o no les ha volgut escoltar. D'aquestes propostes, n'hi han dotze, tretze només de les que va proposar el conseller Saura; la resta són propostes dels grups de l'oposició i algunes consensuades o la immensa majoria consensuades amb els grups parlamentaris del Govern. Per tant, sí que ha servit d'alguna cosa. O ho matiso: servirà d'alguna cosa si el Govern, la conselleria i els futurs governs de Catalunya apliquen aquestes millores immediatament; si no, si queda en paper mullat i els mateixos gestors són els que han d'aplicar el que no han fet fins ara, lògicament no servirà per a res.

Per tant, en aquesta línia, nosaltres creiem que s'han acordat unes millores; s'han reconegut unes carències, hi han hagut unes deficiències –que no hi entraré ara amb aquest breu temps, que hem pogut constatar–, però hi han millores del camp tecnològic, de la formació –que ens ho demanàvem els sindicats–, de la revisió laboral –de la situació a les sales–, i del treball de coordinació entre cossos, maniobres conjuntes..., és a dir, una sèrie de qüestions que han sortit a la llum i que des de Ciutadans valorem molt positivament. És a dir, necessitem reforçar una sèrie de fórmules de treball que millorin el treball dintre del Cos de Bombers: compliment de l'Infocast... En fi, no hi puc entrar perquè són moltíssimes, les propostes positives que s'han acordat i que no les va dir el conseller Saura; són propostes que han sorgit del treball, del fruit de les compareixences, de les persones que ens han vingut a informar, del treball que han fet els grups parlamentaris i, en definitiva, propostes que, si s'apliquen –hi insisteixo, si s'apliquen–, seran bones per als ciutadans de Catalunya i per als bombers especialment.

Jo em vull també referir a les nostres propostes, en quina direcció van. Ho dic pel que dèiem abans de les conclusions fetes. Miri, nosaltres no les portàvem fetes i és mostra que no les portàvem fetes que al conseller Baltasar, doncs..., sí que creiem que ha d'haver-hi una reprovació, perquè, al marge que un reconegui el seu error, no és el mateix equivocar-se en una cosa que en una altra, no és el mateix precipitar-se quan hi han cinc morts en un incendi i no hi ha un informe tancat, que quan hi ha un informe tancat, o quan no hi han morts. Així de clar. Per tant, sí que creiem que ha d'haver-hi, com a mínim, un reconeixement per part del Parlament que no s'han fet les coses ben fetes, tot i que això no comporti la dimissió d'un conseller.

Però en el cas d'Interior, sincerament, aquesta comissió no és que hagi servit per saber què va passar a Horta, és que ens ha servit sobretot per saber què passa a la conselleria d'Interior; ens ha servit per veure quines mancances, quines deficiències, quines faltes de coordinació, quina forma de gestionar aquesta conselleria, especialment respecte als bombers, s'ha portat a terme. I s'han constatat..., tant és així, que hi han seixanta-sis millores a realitzar.

Dit això, si posem aquestes millores en marxa, com deia abans, des de Ciutadans pensem que qui les ha de posar en marxa és un nou equip polític, un nou conseller, amb un nou director general, amb una nova directora o director d'extinció que puguin posar immediatament aquestes mesures. Si no, insisteixo que aquells que segueixen negant aquestes mesures, aquells que segueixen tancant-se en banda dient que tot és impecable i perfecte, aquells que segueixen dient que aquesta comissió només ha servit per desgastar el Govern, no poden ser els que apliquin i posin en marxa aquestes mesures. Per tant, en quina línia anem Ciutadans amb aquesta proposta constructiva? Senyor Montilla, com a president de la Generalitat, faci vostè el que calgui –i «el que calgui» és fins i tot cessar els consellers i posar un nou equip polític i directiu en aquesta conselleria– per executar immediatament el que el Parlament de Catalunya –no el Govern ni l'oposició, el Parlament de Catalunya– aprovarà, si tot va bé, a la propera sessió.

Per tant, sí que volem millores, però les millores han d'anar acompanyades d'equips amb ganes, d'equips que no s'enroquin, d'equips que vulguin assumir que han de millorar la gestió de la conselleria d'Interior. Queda poc per acabar la legislatura, però això no impedeix..., tenim una campanya forestal al davant, eh?, que és molt important gestionar i aplicar ràpidament aquestes millores; tenim deficiències que han de ser solucionades immediatament i, per tant, no creiem, sincerament, que la posició sigui: «Això ja ho deia jo, això no calia, i vostès l'únic que han volgut fer és una campanya contra el Govern.» Aquesta posició no serveix, no és vàlida políticament per executar les millores de les conclusions que aquí s'han tret.

Dit això, també vull fer agraïments. Lògicament, retirarem –ja li ho he dit, president– una proposta que anava en el sentit explícit, en diferents punts, de reiterar aquest agraïment. I ho retiro, però ho dic verbalment. Es parla de forma genèrica a la introducció d'aquest dictamen d'un agraïment a tots els cossos que hi han participat. Nosaltres havíem fet un agraïment a cadascun dels cossos, i hi vam incloure els BRIF. I ho dic perquè en aquesta comissió, fins i tot algun grup polític havia posat en qüestió, doncs, la feina, la gestió, l'actitud d'altres cossos que no són els de la Generalitat, pròpiament competents d'aquest Parlament. Doncs, jo crec que és un gest, i almenys nosaltres ho creiem així, que reconeguem el treball fet per tothom, i, per tant, ho havíem posat explícitament. No tenim cap problema a retirar-ho, però sí que vull deixar la felicitació a tots els cossos, inclosos aquells que no són competència de la Generalitat, que van fer una bona tasca i que gràcies a ells, i tot sigui dit, al president que ens va deixar es-

coltar la seva veu, hem aportat i ha aportat llum a la investigació d'aquesta subcomissió.

El to de les intervencions. Miri, jo crec que, més que demanar disculpes, hem d'admetre que és una comissió delicada, i jo, sincerament, penso que el parlamentarisme també és això. Jo, sincerament, igual..., no sé si algú s'ha sentit ofès o no amb algunes paraules nostres o al revés. Jo no m'he sentit ofès, perquè entenc que les paraules que aquí s'han pronunciat han estat per defensar unes posicions legítimes des dels arguments. I, per tant, si em permeten, més que demanar disculpes, en tot cas, doncs, constatem que el parlamentarisme ja és això i que fer una comissió d'investigació i poder parlar tranquil·lament i sense cap mena de trava de com pensem o com veiem les coses no és per demanar disculpes, sinó, en tot cas, per reflexionar que això es podia fer fins i tot en altres àmbits d'aquest Parlament.

I finalment, sí que vull donar les gràcies personalment, en nom de Ciutadans i en el meu nom personal també, al president, perquè és tot més fàcil –i crec que en això coincidim tots els portaveus– quan un té un president d'una comissió que fa de la neutralitat, de l'intent de consens, de la independència, del respecte, els seus valors, que impregnen la resta de la comissió. Per tant, president, gràcies per la seva actitud, que també li he de dir que no és nova, ni coneguda..., alguns ciutadans la deuen conèixer o deuen conèixer més el seu paper per aquesta gestió, però els que som parlamentaris, tot i que som els que menys temps portem aquí, ja hem constatat el seu tarannà i la seva actitud.

I als altres grups simplement, doncs, agrair també que hàgim pogut arribar a un acord, però, sincerament, seria bo que d'aquí al Ple en què discutim això..., seria bo fins i tot una reflexió d'intentar, sobretot –ja sé que el Govern no ho farà, el conseller, però sí els grups parlamentaris, com a mínim–, reiterar la necessitat i l'oportunitat, i la gestió de la feina ben feta que es podia haver fet en aquesta comissió. Jo penso que avui estem més satisfets que el primer dia, de la feina que aquí s'ha fet; ha estat dolorós, ha estat realment –com a experiència personal també– complicat ser diputat en aquesta comissió per als diputats de Ciutadans, i per als altres també, pel que han comentat, però crec que ha valgut la pena. Només el temps dirà si el que hem aprovat o el que aprovarem aquí servirà per millorar la gestió dels cossos de bombes. Jo estic convençut que sí, però, hi insisteixo, han d'haver-hi persones al capdavant de la gestió que estiguin més convençuts fins i tot que els portaveus d'aquesta comissió.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Rivera.

Es procedeix, per tant, ja a les votacions de les propostes diferents.

Se sotmeten a votació les conclusions que han estat consensuades que constituïran el dictamen de la comissió, juntament amb els antecedents presentats. Recordo que la votació és vot ponderat, és a dir, voten els portaveus de la comissió.

Per tant, vots a favor de les conclusions consensuades, juntament amb el dictamen i antecedents?

Són 135 vots a favor. És per unanimitat. Queden aprovades aquestes conclusions conjuntes més els antecedents, i això formarà el dictamen de la comissió.

Entrem ara a les propostes directament ja dels grups..., que mantenen els grups.

Se sotmeten a votació les conclusions no incloses, per tant, en la proposta conjunta, corresponents al Grup de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, per 48 vots a favor, 70 vots en contra i 17 abstencions, queden rebutjades en comissió aquestes propostes.

Se sotmeten a votació les conclusions, no incloses en la proposta conjunta, del Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana de Catalunya, Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Queden aprovades aquestes propostes de resolució per 70 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Se sotmeten ara a votació les conclusions, també no incloses en la proposta conjunta de tots els grups, del Grup del Partit Popular de Catalunya.

Vots a favor d'aquestes conclusions?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades aquestes propostes per 14 vots a favor, 70 vots en contra i 51 abstencions.

Es sotmeten a votació les conclusions, no incloses tampoc a la proposta conjunta, corresponents al Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades per 3 vots a favor, 70 vots en contra, 62 abstencions.

Per tant, aquest és el dictamen que se sotmet al Ple, més totes les propostes de resolució que els grups parlamentaris vulguin presentar en el Ple.

Il·lustres diputats i diputades, senyores i senyors, avui hem celebrat la darrera de les sessions de la Comissió d'Investigació sobre l'Incendi Forestal d'Horta de Sant Joan. Vull que les meves primeres paraules siguin en record dels cinc bombers del GRAF Lleida víctimes mortals d'aquest incendi: Jaume Arpa, Pau Costa, David Duaigües, Ramon Espinet i Jordi Moré; han de romandre sempre en el nostre record i en el nostre agraïment. I també unes paraules d'ànim i suport al seu company Josep Pallàs, que encara es manté hospitalit-

zat a conseqüència de les greus ferides sofertes, i a qui desitgem una ràpida i total recuperació. Vull expressar un cop més el condol, en nom d'aquesta comissió i en nom del Parlament de Catalunya, als seus familiars, i transmetre'ls el nostre més sincer reconeixement.

Així mateix, vull fer extensiu l'agraïment a tot el Cos de Bombers per la seva professionalitat i la seva generositat al servei de la nostra seguretat, la qual exerceixen amb una labor basada en el sacrifici, la vocació i la dedicació, per tal de vetllar pel benestar de tots nosaltres.

Jo, igual que tots vostès, senyores i senyors diputats, no comprendria la creació d'aquesta comissió si no fos per l'interès i l'obligació de millorar totes les condicions de què han de disposar els bombers, els veïns, l'Administració en el seu conjunt, per fer front al moment d'encarar fatalitats d'aquesta naturalesa i magnitud. En aquest sentit i amb aquest propòsit, dono les gràcies d'una manera molt especial, en nom de la comissió, a tots els testimonis que ens han prestat la seva col·laboració i ajut a l'assistir amb total disponibilitat, i alguns des de llocs allunyats, a les sessions d'aquesta cambra: cossos de bombers, agents rurals, pilots, voluntaris, sindicats, tècnics, assessors, veïns, alcaldes i responsables polítics i responsables de govern, ja que sense el seu testimoni no hauria estat possible el compliment de la nostra feina.

També vull donar les gràcies a tots vostès, diputades i diputats, pel seu sentit institucional, pel seu rigor, respecte i serietat en els intensos debats que hem tingut, que han tingut lloc en el si de la comissió, que han evitat per damunt de tot que el compliment de la nostra responsabilitat esdevingués un espectacle improcedent. Els agraeixo, així mateix, l'esforç de tots vostès, diputades i diputats, i si m'ho permeten, de manera especial, singular, als portaveus dels grups davant d'aquesta comissió: el senyor Jordi Turull, senyor David Pérez, senyora Patrícia Gomà, senyor Rafel Luna, senyor Jaume Bosch i senyor Albert Rivera, i de tots els seus grups parlamentaris, perquè han arribat de manera consensuada a l'elaboració d'un pla de treball i d'una sol·licitud de compareixences on crec que han aportat, amb celeritat, una àmplia, amplíssima mostra d'informació i documentació als treballs de la comissió.

Permetin-me també reconèixer la feina dels serveis de la cambra, més concretament la del lletrat de la comissió, senyor Francesc Pau; la gestora parlamentària de la comissió, la senyora Montserrat Alcàcer, i la cap de l'Àrea d'Atenció Parlamentària, senyora Francesca Guardiola, així com també la dels uixers, que ens han assistit en tot moment en aquesta comissió.

Finalment, agrair també als mitjans de comunicació el seu seguiment, la seva voluntat d'informació i de divulgació i el seu sentit crític i exigent. Tots plegats han volgut ajudar i cooperar per fer fàcil i útil la tasca d'aquesta comissió, que no ha estat gens senzilla a causa de la complexitat de tots els elements que intervenen en un incendi d'aquesta naturalesa, d'aquesta magnitud i el seu tractament.

Personalment, crec que aquesta comissió ha estat d'una gran importància; no valoraré deliberadament la seva

necessitat, perquè això ha format part important del debat polític, però sí que vull extreure'n la seva utilitat. La valoració que jo en faig és altament positiva, no sols per la solidesa i professionalitat dels testimonis que han comparegut, sinó també per la informació i documentació que se'n ha facilitat. Vull recordar, vull constatar, que s'ha dut a terme un treball exhaustiu, un total de gairebé cinquanta hores d'informació i debat, desenvolupades amb rigor i serietat institucional, al llarg de quaranta-sis compareixences i de dotze sessions de la comissió, i tot plegat s'ha dut a terme amb el compliment del programa de treball i del calendari que prèviament havíem establert.

Han estat unes sessions amb una enorme càrrega emocional, hi han aflorat moltes, moltíssimes emocions –les persones que *hem* perdut, més enllà d'uns grans professionals, tenen famílies, tenen familiars, amics i companys–; unes emocions doloroses expressades aquí i que han sorgit no únicament per part dels compareixents, sinó també de les diputades i diputats, de tots nosaltres. I ens hem unit a ells amb respecte i dolor, escoltant-los i, per damunt de tot, intentant crear una atmosfera de confiança propícia que permetés dialogar i conèixer el que va succeir aquells fatídics dies.

Al llarg de totes les compareixences, hem sentit paraules dures, de desconfiança, de recel i fins i tot de por i temor cap a la comissió i cap al Parlament de Catalunya a l'hora d'expressar-s'hi. El Parlament de Catalunya representa tota la societat catalana, i és a ella a qui hem de servir; els ciutadans han de dirigir-s'hi amb una total tranquil·litat, sense pressions ni cap reserva, trobant-se a casa seva amb els seus representants i amb un sentiment de mútua cooperació i col·laboració. Ens adonem que alguna cosa no funciona com hauria de ser quan la llibertat total d'expressió es veu limitada o condicionada per la desconfiança vers la institució i els seus representants. Aquest greu dèficit l'hem de resoldre, i és urgent fer-ho.

Aquesta comissió d'investigació ha volgut, doncs, centrar bàsicament el seu desenvolupament a la recerca d'uns objectius: conèixer dels testimonis directes com es va desenvolupar la gestió de l'extinció de l'incendi, millorar tots els elements que intervenen en la previsió d'uns fets d'aquestes característiques, optimitzar la gestió de tots els factors que intervenen en la seva gestió, i finalment, també, fer que la relació, col·laboració i cooperació entre els ciutadans, els professionals i els seus representants en el si del Parlament siguin quelcom de natural i en un clima de mútua confiança.

L'incendi de la setmana del 20 de juliol del 2009 va ser una fatalitat enorme, que, malgrat tenir-ne el control amb el desplegament dels nostres recursos humans i tècnics, va estar sempre subjecte a aspectes imprevisibles que podien desbordar tots els dispositius. Davant d'aquests fets s'ha d'actuar sempre amb la rapidesa ja exposada, i les decisions que es prenen són inevitablement tingudes en moments d'una enorme dificultat, risc i complexitat, i per als membres d'aquesta comissió, profans absolutament en matèria d'extinció d'incendis, en condicions que ens són totalment desconegudes. És des d'aquesta complexitat i també des del desconèixer-

ment dels fets que aquesta comissió ha volgut aclarir tot aquest conjunt d'esdeveniments perquè ens serveixi per millorar els protocols, mitjans tècnics, la formació, la coordinació i organització en l'estratègia de l'extinció, per millorar en un augment de la seguretat i una millora de la gestió forestal.

I totes aquestes millores s'han de dur a terme fent un esforç conjunt; un esforç que fins ara hem emprat per a la comprensió d'aquest terrible incendi d'Horta de Sant Joan i Prat de Comte. I per damunt de tot i essencialment, per responsabilitat davant les famílies de les víctimes i pel compromís cap a la ciutadania davant del seu dret a conèixer i millorar les condicions a què s'enfronten els nostres professionals en el moment de l'extinció dels incendis.

Al voltant de la creació de la comissió s'han emès opinions favorables i crítiques pel seu desenvolupament. I vull recalcar, com a president d'aquesta comissió, que no hem pretès mai, en absolut, reobrir ni furgar en ferides, ni qüestionar la professionalitat de cap cos ni de cap col·lectiu. Hem tingut la voluntat d'establir un diàleg que ens donés les respostes que desconeixem, fent-ho de la forma més àgil i constructiva possible. Hem intentat recollir diferents opinions, punts de vista i successions d'esdeveniments per tal d'anar encaixant peces i recompondre tot allò que va succeir durant els

tràgics fets, extingint dubtes i confusions, i passar de tenir petites porcions de realitat a elaborar una imatge global i amb sentit. Tot i saber com es va desencadenar aquest incendi, calia també teixir tots els fils amb l'ajuda de tots els testimonis i tots els involucrats, i reproduir així la gestió de l'extinció del foc.

A tots ells i a tots vostès, senyores i senyors diputats, els dono de nou les gràcies, amb la ferma convicció i propòsit que mai més un incendi d'aquestes conseqüències torni a succeir.

Senyores i senyors diputats, els agraeixo profundament l'esforç realitzat per tots vostès per tal d'arribar a un conjunt molt important d'acords i de mesures en les propostes de resolució que avui hem aprovat, en benefici del Cos de Bombers i en benefici de tota la ciutadania; conclusions que serviran per fer encara més efectiu el nostre sistema d'intervenció davant de les catàstrofes naturals. Els encoratjo que afrontin amb aquest esperit constructiu el debat final d'aquests treballs en el Ple del Parlament.

Moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i sis minuts.